

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1461-23

ערר 1462-23

לפני כבוד חברי הוועדה:

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד - יו"ר

ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

העוררת: י.י. פיצ נכסים 2015 בע"מ מס' 515188100
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד עזירי

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

רקע עובדתי

1. העוררת היא חברה העוסקת בעבודות תשתית בתחום הבניה ומשמשת כקבלן משנה מבצע עבור לקוח עיקרי (חברת ד.א. תשתיות פיתוח ובניה בע"מ; להלן – **חברת ד.א. תשתיות**).
2. העוררת הגישה בקשות למענקי הוצאות קבועות בהתאם להחלטת הממשלה מס' 5015 (להלן – **החלטת הממשלה**) ולחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **החוק** או **התכנית לסיוע כלכלי**), בין היתר עבור תקופות הזכאות מרץ-אפריל 2020 ומאי-יוני 2020, מושאות העררים שלפנינו. ביום 20.9.2022 דחתה המשיבה את בקשות העוררת למענקים, במסגרת תיקון החלטה לפי סעיף 12(ב) לחוק.
3. בהודעת הדחיה קבעה המשיבה כי העוררת מוחרגת מהגדרת "עוסק" בחוק בשל ביצוע פרויקטים שמשך ביצועם עולה על שנה. בנוסף קבעה המשיבה כי לא נמצא קשר סיבתי בין הירידה בהכנסות לבין הקורונה תוך שהיא עומדת על הממצאים הבאים: הכנסות החברה בשנת 2019 בסך של כ- 10 מיליון ₪ הן חריגות בהשוואה להכנסות השנים הקודמות, וזאת בשל פרויקט "כברי" שהחל בשנת 2018 והיקפו כ- 8.1 מיליון ₪. בשנת 2019 לא קיבלה העוררת פרויקט נוסף בסדר גודל דומה, ולכן הירידה בהכנסות החל מחודש מרץ 2020 נובעת, בין היתר, מסיום הפרויקט.

לאזור האישי באתר המקוון של בית הדין: <https://menora.justice.gov.il>

אתר לפניות הקשורות לתקופת חרבות ברזל: <https://ecourts.justice.gov.il>

לאתר המידע של בית הדין: <https://go.gov.il/appeal-service>

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. ביום 9.2.2023, בחלוף כשלושה חודשים מהמועד האחרון להגשת השגה, הגישה העוררת השגה על הודעות הדחיה. ביום 20.3.2023 דחתה המשיבה את ההשגה על הסף בשל הגשתה באיחור.
5. כנגד החלטה זו הגישה העוררת את העררים שבפנינו.
6. להשלמת התמונה יצוין כי העוררת הגישה עררים קודמים בנוגע לתקופות זכאות נוספות (עררים 1091-23, 1092-23; להלן – **העררים הקודמים**). העררים הוגשו באיחור ועל כן הגישה העוררת בקשה להארכת מועד להגשת העררים. בקשת העוררת נדחתה על ידי הוועדה בהחלטתה מיום 8.3.2023 (ראו ערר 1091-23 י.י. **פיצ נכסים** 2015 בע"מ נ' **רשות המיסים**, להלן – **עניין פיצ נכסים**).

טענות הצדדים

7. בעניין מועד הגשת ההשגה, העוררת טענה כי בתחילת חודש דצמבר 2022 הגישה בקשה למתן ארכה להגשת ההשגה עד ליום 31.1.2023. עם זאת, במסגרת דיון בעררים הקודמים טענה המשיבה כי לא התקבלה אצלה בקשה כאמור. בנוסף צוין כי ביום 12.1.2023 פרסמה המשיבה הודעה בדבר מתן ארכה להגשת השגות עד ליום 28.2.2023 (להלן – **הודעת הארכה**). העוררת הגישה את ההשגה ביום 9.2.2023 ולפיכך עמדה במועד שקבעה המשיבה. בניגוד לטענת המשיבה, הודעת הארכה פונה לכלל העוסקים והנישומים ואינה מחריגה קבוצת נישומים מסוימת. קבלת עמדת המשיבה בעניין זה תביא לאפליה אסורה בין העוסקים.
8. העוררת טענה כי יש להכיר באינטרס ההסתמכות שלה על ההודעה מטעם המשיבה וכי בהתאם לתנאים שנקבעו בפסיקה מדובר בהבטחה שלטונית. בנוסף, זכות הגישה לערכאות היא זכות חוקתית והגישה הרווחת בבתי המשפט ובוועדות הערר היא לפרש את החסמים הדיוניים בצמצום. החלת הארכה על כלל העוסקים והנישומים לא תגרום נזק למשיבה ולא תפגע באינטרס הציבורי.
9. העוררת התייחסה אף לגופם של נימוקי הדחיה וטענה כי היא אינה נכנסת לגדר החרג להגדרת "עוסק" שכן כל הפרויקטים בהם עסקה העוררת נמשכו פחות משנה. בנוגע לפרויקט "כברי" אליו התייחסה המשיבה בהחלטתה, ציינה העוררת כי בהתאם להסכם משך ביצועו הצפוי עמד על 241 ימים, פחות משנה. בפועל ביצעו התאריך מעבר לזמן שצוין בהסכם מסיבות שונות, לרבות תוספות שהעוררת התבקשה לבצע שמהוות עבודות אחרות שאינן חלק מהפרויקט, וכן בשל מזג אוויר קשה ששרר באותה תקופה. העוררת הפנתה לפסק הדין בעמ"נ ק. סלאמה וטענה כי קבלני ביצוע המדווחים על הכנסותיהם על פי ביצוע בפועל בהתבסס על כתב כמויות, כפי שנעשה גם בפרויקט כברי, מוחרגים מתחולת סעיף 8 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן – הפקודה).

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

10. בנוגע לקשר הסיבתי טענה העוררת כי הסיבה לירידה בהכנסות בשנת 2020 היא מגיפת הקורונה שגרמה לצמצום מכרזים ולביטול מכרזים. בנוסף היו קשיים בביצוע העבודות עקב הסגרים, מחסור בכח אדם עקב בידודים ומחסור בחומרי גלם. נטען כי בשנת 2019 פעלה העוררת בתפוקה מלאה ולא היה באפשרותה לקבל על עצמה פרויקטים נוספים בשנה זו, ובשנת 2020 התפשטות המגיפה לא אפשרה לעוררת לקבל פרויקטים חדשים. לטענת העוררת, עצם הירידה במחזוריים החל מפרוץ המגיפה היא ההוכחה לכך שהסיבה היא המגיפה עצמה. בנוסף, העוררת אינה רשומה כקבלן רשום או כעוסקת בענף הבניה ולכן לא היה באפשרותה להנפיק אישורי נסיעה לעובדיה בתקופת הסגרים, מה שגרם ללקוחותיה להעדיף להתקשר עם קבלנים רשומים.
11. המשיבה טענה כי יש לדחות את העררים על הסף בשל האיחור בהגשת ההשגה. צוין כי העוררת הגישה את ההשגה באיחור ניכר של 96 ימים. למשיבה סמכות טבועה להאריך את המועד להגשת ההשגה במידה והיא רואה הצדקה לכך, בדומה לסמכות הנתונה לוועדת הערר להאריך את המועד להגשת ערר. עוד צוין כי אף את העררים הקודמים הגישה העוררת באיחור של 78 ימים וכי כבר ביום 5.12.2022 היתה העוררת מיוצגת אך הגישה את ההשגות רק ביום 9.2.2023, 66 ימים לאחר מינוי העו"ד המייצג, מבלי שהצביעה על טעמים מיוחדים. אשר להודעת הארכה שפרסמה המשיבה, נטען כי במסגרת העררים הקודמים התייחסה המשיבה להודעה והבהירה כי מדובר במענקים לעצמאיים ובעלי שליטה בלבד, כאמור בגוף הפרסום.
12. המשיבה טענה כי העוררת לקחה חלק ב"נשף מסיכות" פסול שכן לטענתה העוררת משמשת כקבלן משנה עבור לקוחה עיקרית – חברת ד.א. תשתיות מבלי שהיא רשומה כקבלן רשום, כאשר הלקוחה (הרשומה כקבלן) היא "חברת קש" המתמודדת במכרזים על מנת להתקשר עם העוררת לביצועם. לטענת המשיבה, ביצוע העבודות בפרויקט ללא רישיון קבלני מהווה עבירה על סעיף 14(א) ו- (ב) לחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, תשכ"ט-1969.
13. אשר לקשר הסיבתי טענה המשיבה כי הירידה בהכנסות בשנת 2020 ביחס לשנת 2019 נובעת מסיום העבודה על פרויקט כברי, אשר היה חריג בהיקפו ולא היה דוגמתו בשנים קודמות. מחזורי העוררת בשנים קודמות דומים ואף נמוכים ממחזורי שנת הזכאות. בנוסף, ציפיית העוררת ללקוחות נוספים שישכימו לעבור על החוק בצורת העסקת קבלן משנה הפועל ללא רישיון, היא בלתי סבירה.
14. בתגובתה לכתב התשובה טענה העוררת כי יש להחיל את הודעת הארכה מטעם המשיבה על כלל העוסקים בשל עיקרון השוויון. לחילופין טענה העוררת כי יש לאשר לה ארכה להגשת ההשגה מהנימוקים הבאים:
- המשיבה עצמה נוהגת בגישה ליברלית במתן אורכות לעוסקים בהגשת השגה;

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- מקרה זה אינו דומה למקרים אחרים בהם בקשות הארכה נדחו מאחר והיה מדובר בעיכוב משמעותי של מספר חודשים בהגשת ההשגה.
  - יש לייחס את אי הוודאות של מנהל העוררת ביחס למועד קבלת ההשגות לעומס העבודה באותה עת, בה חלו חגים ומועדים. בתקופות אלה מנהל העוררת ועובדיו יוצאים לחופשות ממושכות והפעילות אצל העוררת כמעט נפסקת. למרות זאת, העוררת פנתה כבר ביום 4.12.2022 למייצג על מנת שייצג אותה בהגשת ההשגה וכבר למחרת הגיש המייצג בפקס בקשה למתן ארכה להגשת ההשגה (אשר לטענת המשיבה, לא התקבלה אצלה). לאור הודעת הארכה שפורסמה ביום 12.1.2023 לא ראו העוררת והמייצג חשיבות בקבלת תשובה לבקשת הארכה מיום 5.12.2022.
  - לאחר קבלת עמדת המשיבה בעניין הודעת הארכה במסגרת העררים הקודמים (ביום 30.1.2023), פעלה העוררת להגשת ההשגות בהקדם האפשרי ואלו הוגשו בחלוף מספר ימים, ביום 9.2.2023.
  - מדובר בהליך סוציאלי הנועד להיטיב עם עוסקים ועל כן יש לנקוט בגישה מקלה וגמישה במתן ארכות.
  - סיכויי העררים דגן הינם גבוהים.
15. בנוגע לטענת המשיבה לעניין היותה של חברת ד.א. תשתיות "חברת קש" המשתתפת במכרזים עבור העוררת, טענה המשיבה כי מדובר בטענה מופרכת נטולת בסיס, שלא נתמכה ולו בבדל ראייה ומוטב שלא היתה נטענת. הובהר כי בין הלקוחה לעוררת שוררים יחסי "מזמין עבודה – קבלן משנה" בלבד וכי אין זה חריג שזוכה במכרז יבצע את העבודות באמצעות קבלני משנה המועסקים על ידו. עוד צוין כי עניינה של הלקוחה אף נדון בפני ועדת הערר במסגרת עררים שהגישה בקשר עם בקשותיה למענקי קורונה (ערר 22-2521 ד.א. **תשתיות פיתוח ובניה בע"מ נ' רשות המיסים**, ...; להלן – **עניין ד.א. תשתיות**); בעררים אלו פורטו היקפי הכנסות הלקוחה, העולים משמעותית על היקפי ההכנסות של העוררת. לבסוף נטען מעבר לנדרש כי טענת המשיבה בעניין זה אינה רלוונטית לסוגיה הנדונה במסגרת העררים.
16. בעניין הקשר הסיבתי הפנתה העוררת להחלטת ועדת הערר בעניין ד.א. **תשתיות** שקבעה כי דרישת הקשר הסיבתי מתקיימת בעניינה מאחר ובתקופת הקורונה לא ניתן היה להתקשר בהסכמי עבודה חדשים באותו היקף שהיה לפני המגיפה. לטענת העוררת, אין חולק כי היקף פעילותה והכנסותיה של העוררת תלוי באופן ישיר בפעילותה של חברת ד.א. תשתיות, בהיותה לקוחה עיקרית, ועל כן משהוכח כי קיים קשר סיבתי בין מגיפת הקורונה לירידה בהכנסות חברת ד.א. תשתיות, הרי שקיים קשר סיבתי בין מגיפת הקורונה לפגיעה בהיקף הפעילות והכנסותיה של העוררת.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

17. ביום 4.9.2023 הגישה המשיבה הודעה משלימה מטעמה לה צירפה את דו"חות האסנה של העוררת לשנים 2021-2023 וציינה כי הכנסות העוררת בשנים אלו אינן דומות להכנסותיה בשנת 2019, נתון המחזק את הטענה להיעדר קשר סיבתי.

18. ביום 5.9.2023 התקיים דיון בעררים, באמצעים טכנולוגיים. הדיון התמקד בטענת המשיבה לדחיית הערר על הסף בשל האיחור בהגשת ההשגה. במהלך הדיון עמדה הוועדה על הקשיים הקיימים לעוררת בשל האיחור הניכר בהגשת ההשגה.

דיון והכרעה

19. לאחר שבחנו את טענות הצדדים, באנו לכלל מסקנה כי החלטת המשיבה באשר לדחיית ההשגות על הסף סבירה ואין מקום להתערב בה.

איחור בהגשת השגה – רקע נורמטיבי

20. סעיף 20(א)(1) לחוק קובע כי יש להגיש השגה בתוך 45 ימים מיום קבלת ההחלטה בבקשת המענק. החוק אינו קובע סמכות מפורשת למתן ארכה להגשת השגה, אולם בפסיקות קודמות של ועדת הערר נקבע כי במקרים חריגים למשיבה 'סמכות טבועה' לדון בהשגות שהוגשו באיחור, הנלמדת בהיקש מסמכות ועדת הערר לדון בעררים שהוגשו באיחור (מכח סעיף 22(ב) לחוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992). אמת המידה שנקבעה להפעלת הסמכות היא "מטעמים מיוחדים שיירשמו" (ראו ערר 1613-22 א.ד.א 23 שירותי שיווק בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 2.8.2022); ערר 2870-22 א.ס.ח שחאדה לבניה בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 18.4.2023); ערר 1666-23 עדן מחיצות גבס (אפי) בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 23.10.2023)).

21. קביעת מועד מתוחם בזמן לפתיחת הליך ערעורי נועדה להבטיח איזון בין זכות הגישה לערכאות לבין אינטרסים אחרים כגון סופיות הדיון, הוודאות המשפטית ואינטרס ההסתמכות של הצדדים. הדרישה לקיומם של 'טעמים מיוחדים' משמשת נקודת איזון ראויה בין האינטרסים השונים (ראו רע"א 3776/16 שמעון גנים נ' דרור רחל, (פורסם בנבו, 15.08.2016); וע (חי') 62832-02-20 אלבאש ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה (פורסם בנבו, 30.6.2020); ע"מ 46275-04-22 אל הואשלה נ' מס הכנסה (פורסם בנבו, 15.06.2022)).

22. ככלל, 'טעם מיוחד' הוא כזה התלוי בנסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל הדין או בא כוחו. כך נקבע בעניין זה ברע"א 10436/07 הראל ציון נ' בנק הפועלים בע"מ ואח' [פורסם בנבו] (28.4.2008):

"הלכה היא כי 'טעם מיוחד' אשר מצדיק את הארכת המועד הינו קיומן של נסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל הדין, ואילו כאשר טעמי האיחור נעוצים בבעל הדין עצמו או בבא כוחו, אין צידוק להאריך את המועד שהוחמץ (בש"א

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

6402/96 הועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון נ' מיכקשווילי, פ"ד נ(3) 209 (1996).

23. (ראו גם וע (י-ם) 1211-04-15 **אבשלום רז נ' המועצה לייצור ושיווק דבש** (25.1.16)).
בהתאם לפסיקה, טעות שבתום לב, או טעמים הנוצרים בבעל הדין עצמו אינם מהווים טעם מיוחד (ראו למשל בש"א 482/08 **פיכמן נ' כונס הנכסים הרשמי**, ניתן ביום 28.1.2008).

24. עוד נקבע בפסיקה כי בהליך ערעורי על הפעלת סמכותה של רשות מנהלית במסגרת חוק סוציאלי, ניתן להקל במידת מה בדרישה ל"טעם מיוחד" להארכת מועד, זאת במסגרת האיזון בין האינטרסים הנוגעים לעניין (ראו בר"מ 6094/13 **מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה** (פורסם בבנו, 10.12.2013)).

מן הכלל אל הפרט

25. כאמור, העוררת נסמכה על הודעת רשות המיסים מיום 12.1.2023 בדבר מתן ארכה להגשת השגות עד ליום 28.2.2023. אלא שכפי שהובהר לעוררת על ידי המשיבה עוד במהלך העררים הקודמים (בתגובת המשיבה מיום 30.1.2023), הארכת מועד זו מטעם רשות המיסים התייחסה למענקים לעצמאיים ולשכירים בעלי שליטה בלבד, הניתנים לפי החוק להגדלת שיעור ההשתתפות בכוח העבודה ולצמצום פערים חברתיים (מענק עבודה), תשס"ח-2007 (במסגרת הוראת שעה שנקבע בחוק התכנית לסיוע כלכלי), ואינה חלה ביחס למענקי הוצאות קבועות, שלא נכללו בהודעה. מעבר לכך שניתן להבין זאת מנוסח הודעת הארכה עצמה, הרי שעמדה זו של המשיבה הוצגה והובהרה בכל תיקי הערר הקודמים בהם הועלו טענות בנוגע להארכת המועד והעוררת אינה יכולה להיתלות בהודעת הארכה כטעם לאיחור בהגשת ההשגה (ראו לדוגמה: ערר 2870-22 **א.ס. שאדה לבניה בע"מ נ' רשות המיסים**, ניתן ביום 18.4.2023, פסקה 50 להחלטה; ערר 1253-23 **החברה לפיתוח יסוד המעלה בע"מ נ' רשות המיסים**, ניתן ביום 6.6.2023, פסקאות 42-43 להחלטה; ערר 1555-23 **משה חשמל אלפא בע"מ נ' רשות המיסים**, ניתן ביום 13.7.2023, פסקאות 9-12 להחלטה).

26. אף נימוקיה הנוספים של העוררת לאיחור בהשגת ההשגה אינם עולים כדי 'טעם מיוחד' – החלטות המשיבה ניתנו ביום 20.9.2022; רק ביום 4.12.2022, לאחר 75 ימים ממועד ההחלטה ובחלוף 30 ימים מהמועד האחרון להגשת ההשגה, פנתה העוררת לעו"ד ורו"ח עזירי לצורך ייצוגה בהגשת ההשגה והעררים. ב"כ העוררת טען כי ביום 5.12.2022 שלח למשיבה, באמצעות הפקס, בקשה למתן ארכה להגשת ההשגות בשל עומס עבודה ולצורך לימוד החומר. יצוין כי במסגרת ההליך דן לא הוצגה לוועדה כל אסמכתא בדבר משלוח הבקשה אולם טענה זו נטענה על ידי העוררת גם במסגרת העררים הקודמים (ואף גובתה בתצהיר של ב"כ העוררת), אולם חרף בקשת הוועדה במסגרת העררים הקודמים לא צורף

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

אישור על משלוח הבקשה בפקס. מכל מקום, המשיבה הודיעה כי לא נמצאה בתיבת הדוא"ל אליה מתקבלים פקסים במספר הרלוונטי כל בקשה מטעם המבקשת (ראו עניין **פיצ נכסים**, פסקה 17 להחלטה). חרף העובדה שלא התקבלה כל תגובה מהמשיבה לבקשת הארכה של העוררת, הוגשה ההשגה רק ביום 9.2.2023 – באיחור של כשלושה חודשים מהמועד להגשת ההשגה, ובחלוף למעלה מחודשיים מאז משלוח בקשת הארכה האמורה. העוררת טענה כי משפורסמה הודעת הארכה ביום 12.1.2023, לא ראתה חשיבות בקבלת תשובה לבקשת הארכה. לטעמנו, אין בטיעון זה כדי לסייע לעוררת; ראשית, כפי שהובהר לעיל הודעת הארכה מטעם המשיבה לא כוונה לעוסקים מסוגה של העוררת וממילא אינה חלה עליה. שנית, מהמועד בו נטען כי נשלחה בקשת הארכה על ידי העוררת ועד לפרסום הודעת הארכה מטעם המשיבה, חלפו 38 ימים שבמהלכם לא קיבלה העוררת כל תגובה או אישור מהמשיבה ביחס לבקשה, ובכל זאת לא הגישה העוררת את ההשגה בתקופה זו. כאמור, ההשגה הוגשה רק ביום 9.2.2023, עשרה ימים לאחר שהמשיבה הבהירה במסגרת העררים הקודמים כי הודעת הארכה שפורסמה אינה חלה על העוררת.

27. אם כן, התנהלות העוררת התאפיינה בשיהוי ניכר, החל ממועד הפנייה הראשונה לב"כ העוררת ועד להגשת ההשגה בפועל, זאת מבלי שהוצג טעם מיוחד הכרוך בנסיבות חיצוניות המצדיק שיהוי זה. לא למותר לציין כי אותה תשתית עובדתית נבחנה על ידי ועדת הערר במסגרת בקשת העוררת להארכת מועד להגשת העררים הקודמים, אשר מצאה לדחות בקשת העוררת.

28. למעלה מן הצורך, נתייחס בקצרה לטענות העוררת בעניין הקשר הסיבתי. יצוין כי במסגרת כתב התשובה זנחה המשיבה את הטענה שצוינה בהחלטה בהשגה, לפיה העוררת מוחרגת מהגדרת "עוסק" בשל ביצוע עבודות הנמשכות מעל שנה (ראו גם פרוטוקול הדיון, עמ' 14, שורות 19-21) והתמקדה בנושא הקשר הסיבתי. בעניין זה נטען כאמור, כי הירידה בהכנסות העוררת נובעת מסיומו של פרויקט גדול במיוחד וחרג בהיקפו בתחילת שנת 2020 (פרויקט "כברי") ולא מהשלכות הקורונה. במענה לטענה זאת טענה העוררת כי בשנת 2019 פעלה בתפוקה מלאה ולכן לא קיבלה פרויקטים משמעותיים חדשים ובשנת 2020 חלה ירידה בהכנסותיה עקב צמצום במכרזים וביטול מכרזים בשל הקורונה והשלכותיה. מעיון בדיווחי ההכנסות של העוררת למע"מ בין השנים 2017-2022, עולה כי היקף ההכנסות של העוררת בשנת 2019 (בסך של למעלה מ-10 מיליון ₪) חריג, הן ביחס להכנסותיה בשנים 2017 ו-2018, הן ביחס להכנסותיה בשנים 2021 ו-2022 (לאחר הקורונה). למעשה, נראה כי לאחר סיומו של פרויקט "כברי" שבוצע בשנת 2019 והניב לעוררת הכנסות בסך למעלה מ-8 מיליון ₪, שבה העוררת למחזורי הכנסות דומים לאלו שרשמה לפני שנת 2019, כפי שניתן לראות מפירוט ההכנסות שלהלן (במיליוני ₪):

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

2022	2021	2020	2019	2018	2017
5.5	5.3	4.5	10.1	4.8	4.6

בשים לב לנתונים אלו ובהיעדר כל אסמכתא בדבר פרויקטים שבוטלו בתקופות הזכאות, ספק אם היה עולה בידי העוררת להוכיח קיומו של קשר סיבתי בעררים דנן. אשר להתייחסות העוררת להחלטת הוועדה בעניין ד.א. תשתיות, יצוין כי הכנסותיה השנתיות של חברת ד.א. תשתיות (לקוחה עיקרית של העוררת) דווקא עלו בשנת 2020 ביחס להכנסות שנת 2019 והירידה בהכנסותיה החלה רק בסוף שנת 2020. לפיכך, נראה כי טענת העוררת בדבר הקשר הישיר בין היקף הכנסותיה ופעילותה להשפעת הקורונה על הכנסותיה ופעילותה של חברת ד.א. תשתיות, אינה רלוונטית לתקופות הזכאות מושאות העררים דנן.

29. לצד זאת, מצאנו להעיר כי טענת המשיבה בדבר השתתפות העוררת ב"נשף מסיכות" פסול וקביעתה מרחיקת הלכת כי חברת ד.א. תשתיות משמשת כ"חברת קש" לצורך התמודדות במכרזים עבור העוררת, אינה מבוססת ואף אינה רלוונטית לסוגיית המענקים מכוח החוק, ועל כן לא היה מקום שטיען.

30. סיכומו של דבר, בנסיבות העררים דנן ומשלא הוצגו בפנינו טעמים מיוחדים המצדיקים את האיחור בהגשת ההשגות, מצאנו כי החלטת המשיבה בדבר דחיית ההשגות על הסף סבירה, ועל כן העררים נדחים.

31. העוררת תעביר למשיבה את כספי המקדמות המצויים ברשותה, תוך 90 ימים ממועד החלטה זו. סכום ההחזר יישא הפרשי הצמדה בלבד, כאמור בסעיף 16(א) לחוק. יצוין כי באפשרות העוררת לפנות לפקיד השומה ולבקש פריסה רחבה של תשלומי ההחזר.

32. בהתחשב בתוצאת העררים יישא כל צד בהוצאותיו.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, כ"ג אדר א תשפ"ד, 03/03/2024, בהעדר הצדדים.

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד
יו"ר הוועדה